

kun 14 pct. Det er altså meget svært at få øje på lyspunkter her, når vi ser på statistikken og ser på resultaterne i forhold til handlingsplanen.

Det er derfor, vi er en række partier, der har rejst en forespørgselsdebat for at få sat fokus på affaldet og for at få gjort noget effektivt i forhold til at opnå nogle mål i handlingsplanen, og det er hermed det, der er åbnet for.

Besvarelse

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Tak til fru Svanholt for begrundelsen for forespørgslen og tak til de partier, der står bag forespørgslen. Jeg tror, det er godt, at vi får denne statusdebat i Folketinget.

Fru Svanholt var meget pessimistisk med hensyn til vores målsætninger og handlingsplaner, og jeg er enig med hende i, at på to punkter kniber det med at opfylde målene. Det kniber med at opfylde målet om en stabilisering af affaldsmængderne på de ca. 10 mio. t affald, som var målsætningen i sin tid. Vi kommer efter den sidste statistik ved udgangen af 1995 op på, at vi har ca. 11 mio. t, og det vil altså sige en overskridelse på mere end 10 pct. Man skal dog hæfte sig ved, at netop i det sidste år fra 1994-1995 er der næsten tale om en stabilisering af affaldsmængderne. Jeg håber naturligvis, at den kommende statistik vil vise en tilsvarende tendens.

Fru Svanholt har også ret, når hun taler om husholdningsaffaldet. Det tror jeg imidlertid ikke beror på manglende vilje i befolkningen. Tværtimod viser alle forsøg, at befolkningen er med os på det her felt. Men det er, fordi den teknologiske udvikling ikke har stået mål med de forventninger, man havde i begyndelsen af 1990'erne. Vi arbejder eksempelvis både i forbindelse med kompostering og bioforgasning stadig væk med uløste problemer, hvor vi har teknologien, men hvor det er svært at få den til at fungere, og hvor de økonomiske omkostninger stadig væk er meget, meget store.

Når vi taler om de her ting, er vi selvfølgelig også nødt til hele tiden at tænke på, at der skal være et rimeligt forhold mellem det, vi gør, og så den økonomi, der skal til. Men jeg synes godt, jeg har lov til at sige, at i forhold til de målsætninger, der var, er vi betydeligt tættere, når vi ser på, hvordan vi bruger affaldet, bortset fra husholdningsaffald.

Hvis jeg nu går 10 år tilbage i tiden og ser, hvordan danskerne anvendte deres affald, så var den affaldsmængde, der gik til genanvendelse, 35 pct., og den er i 1995 steget til 61 pct. I forhold til handlingsplanen for år 2000, som vi formulerede i begyndelsen af 90'erne, hvor målsætningen var 54 pct., er vi altså kommet over denne, bl.a. af hensyn til de faktorer, fru Svanholt nævnte, men der er også andre faktorer, der trækker i den rigtige retning.

Når vi ser på forbrænding, var målsætningen, at vi i år 2000 skulle være på 25 pct. i forhold til 26 pct. i 1985, og da er vi nu nede på de 20 pct. Og dér, hvor der virkelig er sket fremskridt, er i forhold til de mængder af affald, der går på losseplads, der går til deponering. I 1985, altså for kun 10 år siden, deponerede danskerne 40 pct. af alt deres affald. Det er nede på 18 pct. i 1995.

Pr. 1. januar træder jo forbudet mod deponering af genanvendeligt forbrændingssegnat affald i kraft, og det vil sige, hvis vi i øvrigt gennemfører dette deponeringsforbud konsekvent, at så kommer vi endnu længere ned med hensyn til at smide på losseplads. Og dér er vi – det vil jeg gerne sige til Folketinget – i international målestok i særklasse med hensyn til de ringe mængder, der kommer på losseplads.

I forhold til de andre størrelser er vi nogenlunde på niveau med de lande, vi normalt sammenligner os med, bortset fra på husholdningsaffaldsområdet. Så jeg vil sige, at det overvejen- de er en succeshistorie, men der er nogle mørke pletter. Og de mørke pletter har at gøre med spørgsmål om nedbringelse af affaldsmængderne, og så at vi får en større genanvendelse med hensyn til husholdningsaffaldet.

Jeg vil tage fat på det, jeg ser som hovedopgaverne ud over dette med husholdningsaffaldet, som jeg også vil gøre bemærkninger om undervejs, og det er: Hvordan får vi nedbragt eller stabiliseret affaldsmængderne på de forskellige områder og udnyttet ressourcerne i affaldet bedre? Og for det andet: Hvordan får vi bedre styr på de farlige stoffer i affaldet?

Man kan stille sig selv det spørgsmål: Hvorfor er det overhovedet nødvendigt at begrænse affaldsmængderne? Er det ikke nok, at vi sikrer en større grad af genanvendelse? Nej, efter min opfattelse så vil det, selv om vi fremstiller nye produkter på baggrund af genbrugsmaterialer, fortsat give et betydeligt træk på ressourcerne og en belastning af miljøet ved produktion, transport osv. Og jeg er sikker på, at det deponeringsforbud, jeg omtalte før, sammen med